

תה בגניבת תמונות ידל'ן ובהעברת אלחנני לידל'ן

הזה (2040) ואת כל שאר הפרשיות הקשור
רות בה, שפורסמו בהרחבה בגיליונות
קודמים.

תשלומי-שוחד

כדמי-כיס

כספיה צדדי לפרשה נעצר גם
האדריכל אבא אלחנני, בעיקבות
עות של מלכה הרצברג על עיסקה שר
תוארה בהרחבה בעולם הזה (2043). אל-
חנני רצה לקבל עבודות-תיכנון במוסדות
קופת-חולים, לחץ על ידל'ן קשות לתכלית
זו. במהלך החצים אלה אף נתן לו במתנה
ציור קרי-ערך של הצייר כהנא. ידל'ן
מסר את הציור במתנה לאחותו. אלחנני
קיבל את העבודה.

מעצרו של אלחנני היכה בתדהמה את
חוגי האדריכלים. אלחנני הוא מגדולי ה-
אדריכלים בארץ, תיאורטיקן ומעצב הקו
החדש בבנייה בישראל. הוא עורכו של
בטאון הארכיטקטורה תווא, תכנן את
בית הנשיא בירושלים ושורה ארוכה של
מוסדות ידועים.

אלחנני עבר באחרונה שורה של משב-
רים. בנו נפל במלחמת יום-הכיפורים.
הוא התגרש מאשתו ועבר לחיות עם אשה
אחרת, שנפטרה לפני כמה שבועות מרטון.
אולם נראה כי לא היה מנוס ממעצרו,
נוכח סתירות שנתגלו בין דבריו לבין
העובדות.

המיטרה חיפשה את הציור של כהנא
בבית מרכז קופת-חולים, אך לא מצאה
אותו. בבית המרכז טוענים כי נעלמה
גם תמונה של הצייר צבי שור, שצויר
הגנובים התגלו אצל מלכה הרצברג. האחר
ראי כיום לרכישת הציורים עבור בתי-
ההכרזה של קופת-חולים, אהרון שטיין,
בדק במוסדות שונים, ומצא כי צוירו
של שור תלויים על מקומם. לפני שטיין
היה אחראי על הרכישות יצחק בליי.

כל הפרשיות הללו, וכן פרשיות-השוחד
שנתגלו תודות לעדויותיהם של עורך-
הדין שלמה גורי, של חוה ארליכמן ו-
יעקב פאר ואחרים, הינן עבירות הנאמדות
בסכומים של כמה עשרות אלפי לירות
בלל פרשה.

משכורתו של אשר ידל'ן כיושבראש
מרכז קופת-חולים היתה 7353 לירות ברו-
טו, וזוהי היה עליו לכלכל את עצמו ואת
ידידותיו הרבות. לאשתו דליה לא נתן
פרוטה, והיא החלה עובדת כמזכירה במח-
לקה למוסיקה באוניברסיטה. כדי שלא
תהיה תלויה בו, ידל'ן התרגל לרמת-חיים
גבוהה, וברור שמשכורתו לבדה לא הסי-
פיקה לו לכך. (לשם השוואה: המשכורת
הכוללת, ברנטו, של מנהל-מחלקה בבתי-
חולים היא 4200 לירות).

עיסקות שוחד-תייווך נעשו בעיקר כדי
לממן את הוצאותיו השוטפות. עיסקות
אלה דיין כדי להגיש נדנד כתבי-אישום
חמור, אבל ניתן להניח שהן כאן-וכאפס
לעומת מה שצפוי להתגלות בחקירת פר-
שת המדיקל-סנטר או עיסקותיו של שימי
עון ערבליך.

לאן נעלם

הכסף?

לגבי עיסקת ערבליך מצויות עדו-
יות, שלפיהן שלום לילין — באמי-
צעות עורך-הדין חיים גושן — סך 100
אלף דולר. בעיסקת המדיקל-סנטר מדובר
בסכום של כ-700 אלף דולר, שנועד לחי-
לוקה כשוחד בין ידל'ן ואשיו שנה, לבין
עורכי-הדין רוברטו אהרון ואשיו מאי-
דר. פרשת המדיקל-סנטר, שנחשפה לרא-
שונה מעל דפי העולם הזה, עלולה
להנחית על ידל'ן את המכה הסופית.
בדיקות-שערך העיתונאי אלעזר לווין
העלו, כי ב-23 במאי 1973 נחתם הסכם

* ולא בצלאל בליי, כפי שנכתב בטעות
בגיליון 2042, ללא כל כוונה לפגוע בבצל-
אל בליי, מנהל אגף-הייבוא של קופת-
חולים.

שרה הרי, אחותו של ידל'ן, מובלת למעצר בבית-המשפט

בחקירתה מסרה מלכה הרצברג גם כי
העבירה כספי שוחד ושני ציורים יקרים
מהאדריכל אבא אלחנני לאשר ידל'ן. ציור
ריס אלה הוסתרו ע"י שרה הרי, אחתי
שקראה בגליון העולם הזה בשבוע שעבר,
כי ידוע מקורם — טען זיגל בבית-המיש-
פט.

זיגל הוסיף ואמר כי עדותו של השרבי
רב מיכאל סימון מאשרת כי בית-השימוש
בדירתו של אשר ידל'ן אכן נסתם במי-
מכים רבים. דברים אלה הפריכו את הפיר-
סומים המטעים והמסולפים של כתב ידי-
עות אחרונות אריה אבנרי, שניסה השבוע
ליצור את הרושם כאילו כל סיפור השרבי
רב לא היה ולא נברא וכי זה לא מצא
ולא ראה כל סימני השמדת מיסמכים כי
דירת ידל'ן.

זיגל סיפר גם כי נערכו חיפושים בשתי
דירותיה של שרה הרי בחיפה. השוטרים
הופתעו לגלות שם כאלף ציורים מקוריים,
שקשה לאמוד את ערכם. כן נעדר חיפוש
אצל רואייה-השבות של שרה הרי, אבל
לכל מקום לשם באנו, העיר זיגל בחיך
לעיתונאים, "גילינו כי העולם הזה היה
שם לפנינו."

לגבי אשר ידל'ן טען זיגל כי קיימת
יד המארגנת איומים על עדים, טישטוש
והשמדת מיסמכים וכי מעורבותו של ידל'ן
בעיסקות ובעבירות שונות נחשפת והולכת
ככל שמעמיקה החקירה.

שוב היתה זו סטירת-לחי מצלצלת ל-
ידיעות שתולות המתפרסמות בעיתונים
מסויימים, במטרה ליצור בציבור את הרוש-
ם כי למיטרה אין די חומר ראיות
כדי להגיש נגד אשר ידל'ן כתבי-אישום
בבית-המישפט.

מבעלי-המניות של יסמ"ק אמר לו עורך-
הדין חיים אהרון, בנו של רוברטו, כי
400 אלף דולר מן הסכום הכולל נועדו
למשלום לאשר ידל'ן ואחרים בקופת-
חולים, כשוחד. עוד נאמר, כי מסי-הכנסה
מעורר בעית לגבי יתרת הכסף, ומשום
כך אין מחלקים אותו.

שנה וחצי חלפה מאז שילמה קופת-
חולים את הכסף. רק הריבית עליו לתי-
קופה זה, לפי 7% לשנה, מגיעה לרבע-
מיליון דולר.

מה שחוקרי-המיטרה צריכים לחקור
עתה בבנק לאומי בניו-יורק, ואצל בעלי-
המניות, הוא: מדוע לא חולק הכסף ש-
שילמה קופת-חולים, מה קרה לסכום ש-
הועבר לבליי ניו-יורק, מי נהנה מן
הריבית עליו, ומדוע התנדבה קופת-חולים
לשלם סכום כה גבוה.

כאשר תקבל המשטרה את התשובות
מבעלי-המניות באמריקה הדרומית ובבנק
לאומי בניו-יורק, תהיה התמונה ברורה
יותר.

סטירת-לחי

לעיתונים

בבית-המישפט, לשם הובאו הש-
בוע עצורי פרשת ידל'ן להארכת מע-
צרים, היו כמה וכמה הסתעות.

מעל דוכן-העדים, סיפר ראש צוות ה-
חוקרים, ניצב-מישנה בנימין זיגל, כי מל-
כה הרצברג, שניסתה בשבוע שעבר להתי-
אכר, הודתה במיטרה בכל, שיחד עם
שרה הרי, אחותו של אשר ידל'ן, גנבה
ציורים מהצייר צבי שור.

בין חברת יסמ"ק (ישראל-מדיקל-סנטר)
לבין החברה-לעבודות-תיכנון של סולל-בונה,
על הקמת המרכז הרפואי שבו יושקעו 14
מיליון לירות בחלקים שונים. יסמ"ק הש-
קיע את המיבנה, ששווי הוערך ב-1.3
מיליון דולר — או 5.46 מיליון לירות
לפי השער אז. בנוסף תשלש יסמ"ק
עוד 450 אלף דולר.

ב-5 בפברואר '75 נחתם חוזה בין
יסמ"ק לבין קופת-חולים, שלפיו קנתה
קופת-חולים את המיבנה בסכום של 2.55
מיליון דולר. הפער בין מחירי שתי ה-
עיסקות הוא 1.25 מיליון דולר, שאותו
התנדבה להוסיף קופת-חולים. המפקח
על-מיטבי-עור באוצר, דוב קנטרוביץ, אישר
אחרי החתימה כי המוכרים יוכלו להמיר
מייד 869 אלף דולר, ולהוציאם מישראל.
סכום זה הופקד בבנק לאומי בניו-יורק,
כחשבון לזמן קצוב בריבית של כ-7%
לשנה. לגבי יתרת הסכום התייר קנטרוביץ
שהיא תושקע באיגרות-חוב ממשלתיות ש-
תופקדנה בבנקים, ויסמ"ק תוכל להמיר ב-
כל שנה 20% מן הסכום ולהוציא החוצה.
הסכום שיועד להמרה לאג"ח הוא 1.155
מיליון דולר, אך ההמרה לאיגרות-חוב לא
בוצעה עד כה, משום-מה.

400 אלף דולר נוספים נשארו בידי
קופת-חולים, לשלום מיסים שונים, והי-
יתרה שולמה כעמלות-תייווך ליוסף אדלס-
בורג ואחרים.

בחודש מארס השנה דיווח עורך-הדין
רוברטו אהרון לבעלי-המניות על העסקה,
והבטיח לחלק להם את התמורה תוך 90
יום. הדבר לא נעשה, למרות ה-869
אלף דולר מונחים בבנק אמריקאי וניתן
לחלקם בנקל.
בהתאם להצהרת פרקליטו של אחד